

Nadana šnjidan

16. travnja 1889.

Lik klauna skitnice

U Londonu se 16. travnja 1889. rodio Charles Spencer Chaplin, filmski glumac i redatelj, jedan od najvećih komičara svih vremena. Stigao je 1910. u SAD, gdje je stvorio originalni lik sentimentalnoga klauna skitnice. Dugometražnim cjelovečernjim remek-djelima («Dječak», «Potraga za zlatom», «Svjetla velegrada», «Moderna vremena», «Veliki diktator», «Gospodin Verdoux») svrstao se među klasike svjetskog filma. Došavši u sukob s američkim vlastima, od 1953. živio je u Švicarskoj, gdje je i umro (Casier sur Vevey, 26. prosinca 1977.).

Koloristička harmonija

1913.: Hrvatski slikar Miroslav Kraljević (na slici Autoportret) umro je 16. travnja

1913. u Zagrebu. Studira od 1904. u Beču, a od 1906. u Münchenu, gdje je s Josipom Račićem i Vladimirom Becićem Habermannov učenik na akademiji. Odlazi 1911. u Pariz. Radeći u ulju figure portrete, pejzaže i mrtve prirode ostvaruje bogate kolorističke harmonije. Njegovi akvareli, pasteli, crteži, te grafike obilježeni su virtuoznom lakoćom i elegancijom. Rodio se 14. prosinca 1885. u Gospiću.

17. travnja 1853.

Revizija hrvatske flore

Hrvatski prirodoslovac Dragutin Hirc rodio se 17. travnja 1853. u Zagrebu. Najviše se bavio floristikom, osobito na istarsko-kvarnerskom području. Glavno mu je florističko djelo (nedovršeno) «Revizija hrvatske flore». Znatnu znanstvenu vrijednost ima njegova velika herbarska zbirka, koja je, uz zbirku Ljudevita Rossija, osnova velikog herbarija Botaničkoga instituta PMF-a u Zagrebu. Neke životinjske i biljne vrste prozvale su njegovim imenom (*Eriogon hircianus Degen*, *Helix hircii Clessin i dr.*). Umro je 21. svibnja 1921. u Zagrebu.

Jahači »Pony expressa«

1860.: U novinama se pojavio oglas:

»Traže se mladi, koštunjavi, žilavi momci... Vješti jahači, spremni da svakodnevno riskiraju život...« Izabrano ih je osamdeset za poštansku službu. Jedan od njih bio je petnaestogodišnji dječak po imenu William Frederic Cody, poslije poznati Buffalo Bill. Uspostavljenom linijom »Pony expressa« prvi jahači s torbom punom poštanskih pošiljaka krenuli su 17. travnja 1860. iz Saint Josefa i Sacramenta.

PODLISTAK

PLAN Z-4: HRVATSKA TREBALA PRIZNATI RSK

Ključne točke o kojima se i danas glodu velikosrpske interpretacije RSK bile su Vanceov plan i Plan Z-4. Velikosrbima u Hrvatskoj, unatoč terorizmu, zločinima i etničkom čišćenju, međunarodna je zajednica ponudila nekoliko izlaza. Na početku listopada 1991. odbili su »specijalni status«. Vanceov plan iz studenoga 1991., također.

A to što su odbili čak i Plan Z-4, državu u državi, u zamjenu za odlazak u »otadžbinu« – to je već onkraj pameti čak i za perfidiju SAD, Velike Britanije, Francuske i Rusije (Galbraith, Ahrens, Aide i Kerestedić), koje su se poklonile teroristima u Kninu i ponudile im zajednicu Hrvatske i RSK, mješavinu kakve nema nigdje u svijetu.

Plan Z-4 preuzeo je na sebe brisanje etničkog čišćenja i genocida u okupiranom dijelu Hrvatske, legalizaciju velikosrpskog terorizma kao sredstva za ostvarenje političkih ciljeva, mrvljenje međunarodno priznate države Hrvatske – članice UN-a. Plan je nudio Srbima mogućnost formiranja male velike Srbije u 21. stoljeću.

Hrvatska je trebala priznati RSK! On je istodobno uzimao od Hrvatske doslovno sve – u konačnici pravo na nacionalnu državu. Istodobno je velikosrbima u BiH međunarodna zajednica tada nudila 53 posto etnički očišćenog prostora.

Tuđman znao s kim ima posla

Plan Z-4 bio je i ostao suprotan svim civilizacijskim dostignućima, međunarodnom pravu i već prihvaćenim sporazumima, deklaracijama i rezolucijama.

»Zbog svih tih razloga najvažnija državnička odluka dr. Franje Tuđmana, ali i najvažnija odluka koja je osigurala stvaranje samostalne i suverene hrvatske države i dovela do kraja rata i spasila opstojnost Hrvata u Bosni i Hercegovini, bila je Tuđmanova politika stvaranja moćne hrvatske vojske i njegova odluka da kombiniranjem pregovora i vojne sile oslobodi Hrvatsku, uspostavi njezinu teritorijalnu cjelovitost i pomogne Hrvatima i Muslimanima, da se uspostavi vojna ravnoteža u Bosni i Hercegovini i agresor natjera na kraj rata« (dr. Zdravko Tomac, »Predsjednik«, Slovo M, Zagreb, 2004.).

Tuđman je znao s kim ima posla na Balkanu, u Europi i u tzv. međunarodnoj zajednici i kako s njima treba igrati ako se žele zaštititi nacionalni interesi hrvatskog naroda. Zato ga danas razapinju zajedno s hrvatskim pobjedničkim generalima i hrvatskim braniteljima u cjelini. »Moćna Hrvatska vojska«, godine 1995. regionalna sila, danas je u permanentnom preustroju, razapeta između Haaga, PTSP-a i palachovskih samospaljivanja.

»Tražiti kažnjavanje Hrvatske za ovu agresiju«

»Stav vlade u vezi prijedloga dogovora o primjeni rezolucije 802 (1993.) Savjeta bezbjednosti«:

»S obzirom da je naša delegacija pravilno postupila izjavom da nije nadležna da potpiše ugovor s ponuđenim sadržajem, Vlada predlaže da Skupština... odbaci ovaj predlog koopredsjednika Vensa i Ovena. Ovo zato, što se u dodatku Ugovora... zahtjeva da se Republika Srpska Krajina odrekne dijela svoje teritorije, trenutno okupirane od strane Hrvatske vojske... ako bismo pristali na ovaj predlog koopredsjednika, bio bi to presedan, korišćen i prilikom i budućih agresija Republike Hrvatske na RSK...«

(Vlada) vjeruje da ih treba nastaviti (pregovore, op.a.) ali samo u uslovima ako koopredsjednici ravnopravno tretiraju obe strane u sukobu, a samim tim pristanu na iznalaženje rješenja za bezuslovno povlačenje hrvatske okupacione vojske i vraćanje suvereniteta RSK na sada, okupiranu teritoriju... Vlada će u vezi sa budućim pregovorima, obavezno, tražiti kažnjavanje Hrvatske za ovu agresiju, osudu za genocid i nadoknadu ratne štete, takođe će zahtijevati puno učešće na međunarodnoj konferenciji o bivšoj Jugoslaviji u svim grupama, kao država nastala

»Gde su, dođe li do deoba i razlaza, zapadne granice Srbije«, pitao se Vuk Drašković, danas »mirotvorac«, u »Glasu crkve« br. 4 godine 1988., i odmah ponudio odgovor: »One su tamo gde su srpske jame i grobovi«

la raspadom SFR Jugoslavije.«

Taj je citat tipičan za pregovaračke pozicije RSK. Vlada RSK je 30. ožujka 1995. na izvanrednoj sjednici definirala svoja polazišta glede »nacrtu Rezolucije Savjeta bezbjednosti UN kojega je Savjetu bezbjednosti predložila kontakt grupa«.

Iz osam točaka izdvajamo: »Žrtvu koju je narod Srpske Krajine podnio za realizaciju dosadašnjeg mandata zaštitnih snaga UN je odlazak vojske i institucija države Jugoslavije... i prepuštanje svoje bezbjednosti u nadležnost UN u okviru zone pod zaštitom UN... ne postoji niti jedan razlog da se okonča dosadašnji mandat zaštitnih snaga... da se dosadašnji mandat produži.«

Započinju pilatovsko pranje ruku

»Prijedlog da operacija UN... bude 'privremeni aranžman za stvaranje uslova koji će dovesti do sporazumnog rješenja, a koje će biti u skladu sa teritorijalnim integritetom Republike Hrvatske', ukoliko se odnosi na teritoriju Republike Srpske Krajine je apsolutno neprihvatljiv. RSK suverena država srpskog naroda i svih građana koji u njoj žive nije u sastavu nikakve države Hrvatske, te neće prihvatiti nikakav aranžman UN koji bi je mimo njene volje doveo u takav položaj.«

O tim stavovima Mikeliceva je vlada izvijestila »Savet bezbjednosti«. Od njih ne odustaje ni danas kad je više-manje »u prognaništvu«.

O njima Mile Dakić godine 2002. piše: »Srbi Krajine su imali svoju, međunarodno nepriznatu, republiku, pod međunarodnom zaštitom, sa svim obilježjima države... Krajiški političari nisu shvatili vrijeme i tokove svjetske politike. Oni su odbijali svaku raspravu o istorijskom realizmu (pod utjecajem i nalozima Beograda)... nije produktivno, u ime pravde i pravičnosti epski žrtvovati svoj narod.«

To nepobitno potvrđuju svesrpske nesreće u 20. vijeku, koje su uzrokovale da je ubijeno dva puta više Srba, nego što ih danas ima među živima (»nebeska Srbija«, op. a.)... Vlasti RH su više puta izvršile grubo etničko čišćenje... te djelomično etničko čišćenje istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srema 1997. i 1998. (mirna reintegracija – op. a.), što je tipičan oblik grubog kršenja ljudskih prava i sprovođenjem genocida. U posljednjem četverogodišnjem ratu, prema podacima Veritasa poginulo je 6192 Krajišnika«, itd., itd.

Kad je posrijedi velikosrpska politika, uvijek dobro dođe povijesni podsjetnik: »Gde su, dođe li do deoba i razlaza, zapadne granice Srbije«, pitao se Vuk Drašković, danas »mirotvorac«, u »Glasu crkve« br. 4 godine 1988., i odmah ponudio odgovor: »One su tamo gde su srpske jame i grobovi.«

Godine 1993., tijekom predizborne kampanje, Milošević, Drašković i Arkan započinju pilatovsko pranje ruku – »za sva zlodjela su optuživali Šešeljeve dobrovoljce, tj. pripadnike Srpskog četničkog pokreta.«

Prihvaćanje Z-4 bio bi uvod u novu agresiju na Hrvatsku

Šešelj im je odgovorio da su »policijske jedinice iz Srbije učestvovala aktivno u ratnim dejstvima i da su one najviše pljačkale... Konvoji šlepera sa ratnim plenom slivali su se preko Dunava, Save i Drine u Srbiju, unovčavali švicerskim kanalima, a krvavi profit sklanjaju je u strane banke. Posebno su 'crvene beretke', specijalne jedinice Službe državne bezbjednosti Srbije, zverski pljačkale i otimala sve što im je bilo na dohvata ruke.«

»Krvavim profitom« 2005. plaća se

»Žrtva koju je narod Srpske Krajine podnio za realizaciju dosadašnjeg mandata zaštitnih snaga UN je odlazak vojske i institucija države Jugoslavije... i prepuštanje svoje bezbjednosti u nadležnost UN u okviru zone pod zaštitom UN...«

»dragovoljna« predaja u Haagu optuženih Srba. Srbija kupuje vodeću ulogu na Balkanu. Od agresora postala je politička »regionalna sila!«

Zašto u RSK nije prihvaćen Z-4? Mile Dakić: »Do pravovremenog prihvatanja Plana Z-4 nije došlo, ali ne krivicom srpskog naroda Krajine. Marionetskom dijelu čelnog rukovodstva RSK je zabranjeno iz Beograda da raspravlja u Skupštini RSK o Planu.«

Tko danas treba osigurati velikosrbima uvjete za novo »pravovremeno prihvatanje Plana Z-4«?! Bez obzira na uskladbe s velikosrpskim ciljevima balkanskih politika velikih sila iza Z-4, Haaškog suda i EU, kakve su vladale i početkom velikosrpske agresije, Hrvatska ga nikad i ni za koji »strateški cilj« ne smije prihvatiti ni u modificiranom obliku. Prihvaćanje Z-4 bio bi uvod u novu agresiju na Hrvatsku, tj. u drugi obrambeni domovinski rat.

(Nastavlja se)

VELIKO-SRPSKA TVOREVINA NA HRVATSKOM TLU: IZVORNI DOKUMENTI O DJELOVANJU »REPUBLIKE SRPSKE KRAJINE«

28

Piše:
Nenad Piskač

Pregovore nastaviti »ako koopredsjednici ravnopravno tretiraju obe strane u sukobu, a samim tim pristanu na iznalaženje rje-

šenja za bezuslovno povlačenje hrvatske okupacione vojske i vraćanje suvereniteta RSK na sada okupiranu teritoriju... Vlada će... tražiti kažnjavanje Hrvatske za ovu agresiju, osudu za genocid i nadoknadu ratne štete«